

Ειλικρίνεια χωρίς σπλάχνα είναι έγκλημα (Γέρων Παΐσιος Αγιορείτης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 7 Μαΐου, 2013

«Ἡ πνευματικὴ εἰλικρίνεια νὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἀγάπη»

Ὁ κόσμος πάει ἄσχημα σήμερα, γιατί ὅλοι λένε μεγάλες «ἀλήθειες», πού δὲν ἀνταποκρίνονται ὅμως στὴν πραγματικότητα. Τὰ γλυκὰ λόγια καὶ οἱ μεγάλες ἀλήθειες ἔχουν ἀξία, ὅταν βγαίνουν ἀπὸ ἀληθινὰ στόματα, καὶ πίνουν τόπο μόνο στοὺς καλοπροαίρετους ἀνθρώπους καὶ σ' ἐκείνους πού ἔχουν καθαρὸ νοῦ.

- Γέροντα, ὑπάρχει εἰλικρίνεια κοσμικὴ καὶ εἰλικρίνεια πνευματικὴ;

- Ναί, βέβαια. Ἡ κοσμικὴ εἰλικρίνεια ἔχει ἀδιακρισία.

- Μιλάει δηλαδὴ κανεὶς εὐκαίρως-ἀκαίρως;

- Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτό· ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀλήθεια· ἀλλά, ἂν πῆς καμμιά φορὰ τὴν ἀλήθεια χωρὶς διάκριση, αὐτὸ δὲν εἶναι ἀλήθεια. Π.χ. εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ τάδε εἶναι βλαμμένος. Ἄν πᾶς ὅμως νὰ τὸ πῆς αὐτό, δὲν ὠφελεῖς. Ἡ ἄλλος λέει: «Γιὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινὴς, θὰ πάω νὰ ἁμαρτήσω στὴν πλατεία». Αὐτὸ δὲν εἶναι εἰλικρίνεια. Ὅποιος ἔχει πολλὴ διάκριση, ἔχει ἀρχοντικὴ ἀγάπη, θυσία καὶ ταπείνωση, καὶ τὴν πικρὴ ἀκόμη ἀλήθεια τὴν λέει μὲ πολλὴ ἀπλότητα καὶ τὴν γλυκαίνει μὲ τὴν καλωσύνη του, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὠφελῆ πιὸ θετικὰ ἀπὸ τὰ γλυκὰ λόγια, ὅπως τὰ πικρὰ φάρμακα ὠφελοῦν περισσότερο ἀπὸ τὰ γλυκὰ σιρόπια.

Ἡ ἀλήθεια, ὅταν χρησιμοποιῆται χωρὶς διάκριση, μπορεῖ νὰ κάνη ἔγκλημα. Μερικοὶ ἐνεργοῦν ἐν ὀνόματι τῆς ἀληθείας καὶ ἐγκληματοῦν. Ὅταν κανεὶς ἔχη εἰλικρίνεια χωρὶς διάκριση, μπορεῖ νὰ κάνη διπλὸ κακό· πρῶτα στὸν ἑαυτό του καὶ ὕστερα στοὺς ἄλλους, γιατί αὐτὴ ἡ εἰλικρίνεια δὲν ἔχει σπλάχνα. Ὅποιος θέλει νὰ εἶναι πράγματι εἰλικρινὴς, ἄς ξεκινήσῃ νὰ εἶναι εἰλικρινὴς πρῶτα μὲ τὸν ἑαυτό του,

γιατί από 'κεῖ ξεκινάει ἡ πνευματικὴ εἰλικρίνεια. Ὄταν κανεῖς δὲν εἶναι εἰλικρινὴς μὲ τὸν ἑαυτό του, κοροϊδεύει καὶ ἀδικεῖ τουλάχιστον μόνον τὸν ἑαυτό του. Ὄταν ὅμως συμπεριφέρεται χωρὶς εἰλικρίνεια πρὸς τοὺς ἄλλους, ἀμαρτάνει θανάσιμα, γιατί κοροϊδεύει τοὺς ἄλλους.

- Μπορεῖ, Γέροντα, νὰ κινῆται κανεῖς ἔτσι ἀπὸ ἀπλότητα;

- Τί ἀπλότητα! Ποῦ τὴν βρῆκες σὲ ἕναν τέτοιο ἄνθρωπο τὴν ἀπλότητα! Ἄν εἶναι παιδάκι, θὰ ἔχη ἀπλότητα. Ἄν εἶναι Ἅγιος, θὰ ἔχη ἀπλότητα. Ἄν εἶναι μεγάλος καὶ δὲν εἶναι καθυστερημένος στὸ μυαλὸ καὶ κινεῖται ἔτσι, θὰ εἶναι διάβολος.

- Καὶ πῶς αἰσθάνεται αὐτός;

- Κόλαση σωστή. Ὁ ἕνας πειρασμὸς διαδέχεται τὸν ἄλλο. Συνέχεια πειρασμοί.

-

Γέροντα, δὲν πρέπει ὅμως νὰ φέρεται κανεῖς μὲ εὐθύτητα;

- Ἡ εὐθύτητα, ἔτσι ὅπως τὴν χρησιμοποιοῦν πολλοί, ἔχει ἕνα νομικὸ πνεῦμα. «Εἶμαι εὐθύς, λένε, “κηρύττω ἐπὶ τῶν δωμάτων” [Λουκ. ιβ´ 3]», καὶ κάνουν τὸν ἄλλον ρεζίλι, ἀλλὰ τελικὰ γίνονται οἱ ἴδιοι ρεζίλι.

*(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίο
ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ «ΛΟΓΟΙ Β´, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ»,
ἔκδ. Ἰ. Ἡσυχαστ. “Εὐαγγελιστῆς Ἰω. ὁ Θεολόγος”, Σουρωτὴ
Θεσ/νίκης, 1999, σελ. 77-78)*

(Πηγή

ἠλ. κειμένου: christianvivliografia.wordpress.com)